

In het teken van 20 jaar MILAC-werking

Jubileum - Volksavond

Reserve-Kapitein Creytens vereremerkt

Als het de bedoeling was met deze schoon opgevatte avond zaad in het Milac bakje te brengen, dan zal het wel een verkeerde berekening geweest zijn. Honderdvijftig à tweehonderd mensen, méér zullen er niet geweest zijn. Maar het zou een even grote vergissing zijn deze eerder geringe belangstelling te beschouwen als de termometer van de waardering en de populariteit die Milac bij ons geniet. Het feit dat er in de loop van de van-deur-tot-deur-actie van zondag 11. 2.000 Marsch-nummers aan de (Roeselaarse) man gebracht werden is — voor wat sympathie en erkentelijkheid betreft — een méér betrouwbare aanduiding.

Het trium-viraat Santens-Decock-Creytens mag gerust zijn, onze mensen kennen Milac zeer goed, en ze waarderen wat er voor onze soldaten gedaan wordt, maar tussen dat en opstappen naar een feestzaal is er een verschil van differentie.

EEN DEGELIJK PROGRAMMA

Het grootste deel van de avond werd gevuld door « 40 JONGE MUSICI », want ofschoon wij er geen zoveel geteld hebben, is dit toch de naam van het studentenorkest uit Menen. Tien banjo's, vijf saxo's en twee trompetten, drie gitaren en twee contrabassen, en dan verder piano, akkordeon, fluit, cor en slagwerk, ziedaar de bezetting van dit jonge ensemble dat sedert zowat één jaar nationale bekendheid geniet dank zij enkele bij Decca uitgebrachte platen die wegens hun frisse sound een goede kritiek kregen.

De piepjonge slagwerker zorgde voor de presentatie. Hij deed dat keurig alhoewel zijn moppen omwille van zijn ernstig gezichtje niet al te best insloegen.

Zoals dat van een ontspanningsorkest gevraagd wordt, hebben zij ook gelegenheidszangers in hun gelederen; een drietal dat nu eens solistisch, dan weer in combinatie naar voren kwam.

De muzikale kwaliteiten van al deze jongens staan buiten kijf en de voortreffelijke arrangementen waren zo dat ze op geregelde tijdstippen een kans gaven aan de so-



Reserve-kapitein Creytens ontvangt het ereteken van de Orde van St. Donatianus uit de handen van Z. E. H. Deken.

isten in elke instrumentengroep. Maar, in de hoop dat hun priester-dirigent dit verslag onder ogen krijgt, zouden wij toch willen wijzen op een zwaar vergriep tegen de balans. De trompettisten zaten namelijk véél te dicht bij de zangmikrofoon, terwijl er geen nootje doorkwam van wat de langs achter opgestelde gitaristen uit hun klankdoos toverden. Maar afgezien van deze misschien « naarmemende » opmerking was 't voortreffelijk: klinkende arrangementen met originele opdrachten voor de banjo's, vlotte nummers en een gevarieerd programma.

Jeugd vraagt jeugd zullen de inrichters gedacht hebben, en daarom hadden ze, naast dit studentensemble ook de jonge voordrachtskunstenaar Magda Lesage ingeschakeld; een meisje dat we beslist moeten volgen om de simpele reden dat ze wat kan.

RES.-AALMOEZENIER LODRIOOR

zorgde voor de gesproken schotel. Hij stelde de belangrijke vraag: 20 jaar Milac, 20 jaar intense werking, heeft dat zijn resultaat opgebracht, is het de moeite waard geweest zo veel krachten in te zetten. En hij antwoordde met een woord van kannik Charlier: het mooiste zullen we nooit te zien krijgen, het ligt verdoken in het hart van de jongens, want het is daar dat het genadewerk zich voltrekt.

Dan had hij het geruime tijd over soldatenproblemen. Onze jongens vragen begrip. Ze zijn levend materiaal, met zwakke kanten zeker, maar met in hen de roeping een schoon mens te worden.

Omwille van zijn werking geniet Milac de waardering van de legeroverheid, omdat zij weten dat Milac werkt in de diepte.

Dan richtte hij zich tot de drie steunpilaren van de Roeselaarse Mi-

lac: pater Santens, meester Raf Decock en kapitein Willy Creytens, en vroeg zich in hun naam nog eens af of al die 20-jarige Milac-werking de vruchten afgeworpen had die men er normaal had kunnen verwachten. En in hun naam ook gaf hij het antwoord: de werking is niet tevergeefs geweest, maar het is hun niet gegeven de schoonste resultaten te aanschouwen omdat men daarvoor zou moeten kunnen peilen in het hart van de duizenden jongens afzonderlijk.

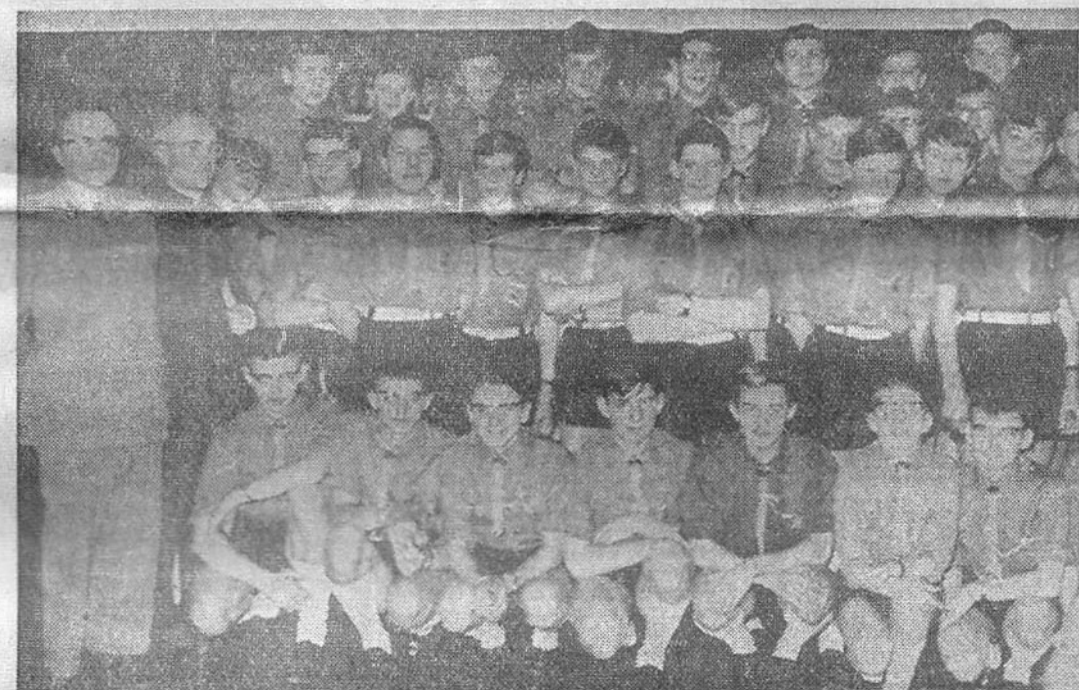
EEN KERKELIJKE ONDERSCHIEDING VOOR WILLY CREYTENS

Na een dankwoord van kapitein Creytens kwam ZEH Deken aan het woord. Hij had Zijne Excellentie de Bisschop over de Milac werking te Roeselare ingelicht, werking die Zijne Excellentie natuurlijk zeer interesseert, en ingaande op het voorstel van zijn raadgevers, had hij zich niet beperkt tot een gelukwenstelegram, maar hij had ZEH Deken ook aangeduid om de grote bezieler van de Milac-actie, reserve-kapitein Willy Creytens, het zilveren ereteken in de orde van Sint-Donatianus op de borst te spelden, ereteken uitgereikt aan hen die hier op deze aarde de Kerk in haar taak bijstaan.

Hij die hierdoor het meest verast was, was de heer Creytens zelf, want dat hadden zijn naaste medewerkers voor hem kunnen verzwijgen.

Het was onder een uitbundig applaus dat hij naar voren kwam om de hoge onderscheiding uit de handen van de heer Deken te ontvangen. En dat was in alle opzichten het mooiste ogenblik van deze grootse jubileum-volksavond die onder andere bijgewoond werd door Superior Modde en de heren schepenen Callebert en Gheysen.

E.R.



Het Jeugdorkest van het St. Aloysiuscollege onder leiding van zijn stichter-dirigent E. H. Bouckaert. — Naast de dirigent Reserve-kapitein Creytens.